Enkele Paddestoelen van Texel's duinen

door W. K. Westwijze, Eindhoven, met een foto van Kees Snijders.

Een betrekkelijk kort bezoek aan Texel biedt natuurlijk geen gelegenheid om een ook maar enigszins volledige lijst te geven van de aldaar voorkomende paddestoelensoorten. Zelfs als we ons beperken tot de duinen kunnen we niet anders dan zeer onvolledig zijn. We hebben hier echter enkele paddestoelen gevonden die de moeite van het vermelden wel waard zijn. Voor we dit doen eerst iets over de weersomstandigheden.

Het natte en koude weer vóór de kampen was zeer bevordelijk voor de ontwikkeling van de paddestoelen, zodat het half Juli in de bossen in het binnenland leek of de herfst reeds was aangebroken, zoveel was er toen reeds te vinden. Direct bij het begin van het eerste kamp sloeg het weer om, het werd droog en gedurende de week van 25 tot 31 Juli zelfs zeer warm. Veel van wat mogelijk vóór het kamp gegroeid kan hebben was daardoor uitgedroogd en verdwenen. Door de regen tijdens het tweede kamp vond weer een opbloei plaats, waardoor enkele soorten die tijdens het eerste kamp niet of slechts in kleine aantallen werden gevonden toen veelvuldig optraden.

Ook voor de duinen moeten we weer verschillende gebieden onderscheiden. We hebben daar in de eerste plaats de jonge, hoofdzakelijk met helm begroeide buitenste duinen. Dat het zand hier niet zo voedselarm is als men geneigd is te denken, bewijst het voorkomen van betrekkelijk veel fungi, zo ogenschijnlijk in het kale zand, maar mogelijk toch nog op een of andere manier verband houdende met de begroeiing. De meest voorkomende soort was hier de helmvezelkop (Inocybe arenaria). Deze schijnt in zijn verspreidingsgebied geheel beperkt te zijn tot de buitenduinen, en wordt dan ook als kensoort genoemd voor het ammophiletum, de helmgemeenschap. Een andere kensoort hiervan is de viooltjesstinkzwam (Phallus iosmos) waarvan in het tweede kamp een ex. werd gevonden. Deze stinkzwam onderscheidt zich van de gewone o.a. doordat de volva, het „ei" waaruit de zwam tevoorschijn is gekomen, min of meer rose is, en doordat de geur minder onaangenaam is. Tenslotte vonden we in de buitenduinen enkele ex. van een bekerzwam, waarschijnlijk Geopyxis ammophila, een in ons land nog maar weinig gevonden zwammetje.

In de binnenduinen waren na de regen van begin Aug. de weidekringzwam (Marasmius oreades) en het bruine knolsteeltje (Naucoria semiorbicularis) zeer algemeen. In kleinere aantallen kwamen hier voor de grote parasolzwam (Lepiota procera), de ruitjesbovist (Bovista caelatum) en een champignon die we niet verder konden determineren, daar we alleen maar oude uitgedroogde ex. vonden. Van de aardsterren, in het algemeen typische duinbewoners, werd alleen maar een ex. van de kleine aardster (Geastrum nanum) gevonden.

De vlieren in de Muy waren woonplaats voor grote aantallen judasoren (Hirneola auricula Judae), terwijl hier op duindoorn enkele exx. van Polyporus robustus werden gevonden. De Nederlandse naam van deze paddestoel is volgens mijn Cool en van der Lek eikenvuurzwam, wat een beetje tegenstrijdig lijkt. De op duindoorn groeiende ex. van deze soort blijven gewoonlijk kleiner dan die welke op eik groeien, en worden wel samengevat als een afzonderlijke variëteit.

Judasoor. Foto Kees Snijder.

Op de lage duintjes van de Sluftervlakte werden enkele mooie ex. gevonden van de geringde vlekplaat (Panaeolus separatus). Deze is makkelijk kenbaar aan de gevlekte plaatjes, de iets kleverige hoed en de ring (of resten hiervan) aan de steel. Ik heb wel eens horen vertellen dat het een typische kustbewoner zou zijn, maar hij komt ook in de buurt van Eindhoven voor, altijd op mest.

Een geheel andere paddestoelenflora is te verwachten in de natte duinvalleien. We kunnen hiervan echter maar 2 soorten vermelden, t.w. de tere wasplaat (Hygrophorus ceraceus) en de oranjegele wasplaat (Hygr. conicus).

Ten slotte willen we nog 2 soorten noemen van de dennenaanplantingen. Zoals uit de Nederlandse namen blijkt zijn het mooie paddestoelen, want ze heten : prachtridderzwam (Tricholoma rutilans) en prachtbundelzwam (Pholiota spectabilis).

Texel-allerlei

door Han Krug, Den Haag, met tekeningen van de schrijver.

Aan de uiterste Noordoostpunt van Texel ligt het dorpje de Cocksdorp. Een kerkje met koepelvormig dak, wat huizen, een hotel, wat bomen en daarachter een eindeloze dijk langs het Eyerlandse gat. Komen we in de duinen, achter de vuurtoren, dan zien we dat deze door de sterke stroom die in het Eyerlandse gat staat, loodrecht zijn afgeslagen, waardoor oude cultuurgronden, eenmaal ondergestoven, weer bloot zijn gekomen. Sporen van de door de ploeg getrokken voren in de dunne kleilaag, zijn duidelijk te zien. Keurig op rijen gezette boompjes, waarvan de soort zo maar niet is te bepalen, staan op het strand. De sterke stroom die er staat bij paal 31 en 32 heeft vele schelpen uit het Eemstelsel daar op het strand geworpen. Fossiele schelpen, van nu niet meer bestaande soorten, vindt men er.